

„most már csak írni kellene.
írni. újra.
nem azt: párhuzamosan. csak azt ne.
aztán tovább. hullani.”

„mint halott, ki visszajár, kit visszalöknek,
csak tintafolt, csak rostok, itt bolyonganak.
összegezni az el nem kezdhetőt.
szavak, mint tányérok, könyvek, gyógyszerek,
mint vaj és kenyér, nem állnak össze.
mindent számba venni, mint indulás előtt.”

„vagy hullani és fennakadni,
mint levél a levélen, őszidőben,
és mint megütött test, szeszélyesen.
és végére érni. kezem nyomán.
kezed nyomán.
a tiszta papíron. a tiszta vásznon.”

„befejezni a képet, nyitott sebbel közepen.
minden, amit nyerhetni, itt velünk
és távolodik.”

KUSZTOS ENDRE GRAFIKÁJA